

Utrecht 31 December 1848.

Waarde Heeren Vriend,

Gelyk op het einde van vorig jaar en gelyk
alle avonden van het thans verdwynende jaar,
zit ik zoo stilltjes aan een en dezelfde tafel
met myne vrouwe gezellin. Wy zoeken buiten
huize geene vreugdefeesten, en hebben ons toch geen
enkeligen dag verveeld. Van tyd tot tyd kwam
de een of andere kennis een avondvertij by ons
doorbrenghen; maar wy deden steeds als hooggeplaatste
persoonen, ontkwamen bezoeken, zonder dezelve
weeder te geven. Onze kinderen zijn nog te jong om
avonds na zeven uren op te blyven; en daer wy
enkel voor onze kinderen bezorgd zijn, willen wy
dezelve geen oogenblik aan vreemde gorg toevertrouwen.
Zulk geprezen beerenleven zou u waerschoynlyk niet
aensteeen. - Het spyt my zeer, dat ik myne
kennispen met oude en nieuwjaerswenschen niet
kan metamorphoseren, dan zou ik u in plaats
van een half dozyn andere, dikwyls zien, en
zelfs den tyd vinden u de verkregen bezoeken
weeder te geven. Ja, ik zie weinig personen
en vind, gelyk gy my in uwen laatste brief
schreeft, onder die weinigen enkelen, waervoor
ik op myne hoede zijn moet. Dat ik toch
de hoving niet derzamenkeuring.

Samwylen ontvang ik uwe groetheit door de Heer
Van Mulsegken in't afloopende jaer, en het deed my
telkens goed, als ik vernam, dat gy u met uwe
dierbare gade in goede gezondheid bevondt en dat
het jonge huisgezin zoo roeping opgroeyde. Ik
heb over eenige dagen vernomen, dat uw oudste zoon
zoodanig den baes speelt, dat vader vanduyze
weltra maer een kleine jongen zyn zal. Nu ik
houde veel van koppige kinderen. Die jong troost
dat hy iets sterk wil, die alleen zal volhouden
in gyre ondernemingen. Overigens weet ik, dat gy
hem gemakkeelyk kunt grenspalen zetten aan zyn
jeugdigen wil. — Zie hier stoffe tot een klein
gedichtje, dat gy my waerschyntlyk weltra gult laten
lezen: A zegt. Als er engelen op aerde zyn, dan zyn
het zeker de kinderen etc.

B. Sedert Adams zondenva^l is de mensche-
lyke natuur bedorven, de klein van't lieder is der kinderen
ingeboren

C. vergelykt de kinderen met roek was, en
beweert dat men er, gelyk men wil, duivelen of engelen
kan indrukken.

Wie gelyk heeft gult gy my zeggen, en slact ge
dan bal mis, dan beweer ik vierdens, dat gy u met
de opvoeding der unen niet bekommert.

Nu, waerde Vanduyze, zeg my eens of ik
my gelaen morgen mag het genoege beloven van
u weltra eens te zien; ik heb u loek ten uvent
gezien, en gy my nog niet ter mynent. Ik ben u
schuldich en daeg u enkelyk, my den tyd

te bepalen, waer gy myr uwe schuld geloofs
te kunnen afleggen. Ofschoon ik geen groot huis
bewoon gelijk gy, is het toch bereikend om u
en uwe dierbare huisvrouw met de kleinen
te vatten.

Over myne poëtische bezigheden, zal ik u in een
volgenden brief schrijven.

Ik schryf thans nog aen onzen armen Vandaag,
en dan nog aen een vriend myner kindersche
dagen, dan zyn myne avondsonden ten einde en
ten einde 1848; ik wensch u met myne vrouw
u en uwe geliefde een zalig nieuw jaar,
J. W. Dautzenberg.

den Heere Van Duyff
Archivist der Stad

Gent.

